

at da Bødestraffen, der idømmes, ikke er noget mathematisk fast bestemt Belsøb, men varierer efter mange forskjellige Omstændigheder, deriblandt ogsaa efter et udtrykkeligt Hensyn til Vedkommendes Formuesforfatning, kan idetmindste efter mine Begreber en fast Scala, som ikke tager noget Hensyn til de Momenter hvorefter Bøden er fastsat, men kun til dens Størrelse, ikke forenes med fuldstændig Retfærdighed. Jeg seer heller ikke, at det i Anvendelsen vil medføre mindste Vanskelighed for en Dommer, der har Sagen liggende for sig, at tænke sig, hvorledes Straffen burde fastsættes, hvis det var givet, at Vedkommende ikke kunde udrede Bøden. Det er det, han gjør, naar han idømmer alternativ Fængselsstraf, og det er en Operation, jeg ved engelske Domstole mangfoldige Gange har seet udføre i faa Minuter. Der siges, at Vedkommende er dømt til faa stor en Mulkt, og der tilføjes: eller saamange Dages Fængsel. — Der er endnu stillet to Forslag til § 34, den sidste Paragraph i det Afssnit, der er under Forhandling. Det ene er stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) og gaaer ud paa at hæve en Begrænsning i Domstolens Ret til at confiskere Gjenstande, der ere frembragte ved en Forbrydelse. Jeg troer ikke, at det er af nogen stor practisk Interesse, om man beholder eller udelader den i Forslaget omhandlede Sætning, men jeg kan dog ikke let tænke mig, at der egentlig skulde være noget andet Hensyn, som kunde føre til at confiskere Gjenstande ved Dom, end netop dette, at det i det Offentliges Interesse findes nødvendigt. — Det Endringsforslag, som under Nr. 124 er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (K. C. Larsen), har jeg faa seent havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, at jeg ikke ganske er istand til at vurdere, i hvilken Sammenhæng det vil komme til at staae med denne Lovs øvrige Bestemmelser. Det er forekommet mig, at den Regel, han har opstillet, ligger noget udenfor den, og jeg troer ogsaa, at det Tilfælde, hvor-

til der er sigtet, forekommer saa sjelden, at der ikke vil føles stor practisk Trang til at give en Regel, som den af det ærede Medlem foreslaaede.

Det store Spørgsmaal om Dødsstraffens Afskaffelse bliver imidlertid endnu bestandig tilbage, men efter de Udtalelser, der ere faldne, navnlig fra de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe) og Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe), som jeg troer væsentlig have belyst de Grunde, der ere anførte for Dødsstraffens Afskaffelse, skal jeg indskrænke mig til i stor Korthed at lægge Thinget paa Hjerte, at det dog vistnok maa være forsigtigt med at berøve Statsmagten et Vaaben, hvoraf den nu er i Besiddelse, og som den ikke har erkjendt at kunne opgibe. Grunden, som gjør det ønskeligt for Statsmagten at beholde dette Vaaben, er naturligviis Hensynet til det Heles og til Individernes Sikkerhed, og at dette Vaaben skulde være magtesløst, troer jeg ikke er godtgjort under den foregaaende Forhandling. Jeg troer ikke, det er godtgjort, at denne Straf ikke virker meest afskrækkende af alle, eller at den kan erstattes af en anden Straf, og i alt Fald maa jeg bede lagt Mærke til, at de Forslag, der foresligger, ikke aadne Ud sigt til at kunne anvende nogen anden Straf, som kan sættes i Klasse med den. Der henvises derimod ganske simpelt til den Straf, som følger næstefter, nemlig livsvarigt Tugthuusarbejde, men der fastsættes ikke nogen nærmere Bestemmelse, hvorved denne Straf skulde blive mere betryggende og ligesaa sikrende for Staten som Livsstraf i saadanne Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om dennes Anvendelse. Det kan være, at saadanne Forskrifter kunne findes, men de foresligger ikke her. Man siger: Der er ikke Tale om, at Staten skal erklære sig fælt overfor enkelte Forbrydere; vi maae kunne finde Indretninger, Anstalter, hvorved de kunne gøres uskadelige. Jeg svarer: Vel, det er muligt, men der haves ingen, og der findes ingen omtalt i Forslagene. Tvært er det ikke derpaa, det kommer an; Faren, man